अल्यमानः,	आल्यमानः,	अलिलिष्यमाणः ;
आलः, आलः, अलिलिषः,	[1]आली-आलिः,	अ[2]लकम्, अ[3]लका ;
अलितुम्,	आलयितुम्,	अलिलिषितुम् ;
[4]अलितिः,	आलना,	अलिलिषा, आलिलयिषा ;
अलनम्,	आलनम्,	अलिलिषणम् ;
अलित्वा,	आलयित्वा,	अलिलिषित्वा ;
समल्य,	समाल्य,	समलिलिष्य ;
आलम् २, अलित्वा २,	आलम् २, आलयित्वा २,	अलिलिषम् २ ; अलिलिषित्वा २ .

(47) **"अव रक्षण गति कान्ति प्रीति तृप्ति अवगम प्रवेश श्रवण स्वाम्यर्थ याचन क्रियेच्छा दीप्ति अवाप्ति आलिङ्गन हिंसाऽऽदान भाग वृद्धिषु"** (I-भ्वादिः-600 सक. से-पर.)

'अव्=रक्षणे गतौ कान्तौ प्रीतौ तृप्तौ द्युतौ श्रुतौ। प्राप्तौ श्लेषेऽर्थने वेशे भागे वृद्धौ ग्रहे वधे ॥ स्वाम्यर्थेऽवगमे कामे कृतौ—' इति बोपदेवः।

आवकः-विका,	आवकः-विका,	अविविषकः-षिका ;
अविता-त्री,	आवयिता-त्री,	अविविषिता-त्री ;
अवन्[A]-न्ती,	आवयन्-न्ती,	अविविषन्-न्ती ;
अविष्यन्-न्ती-ती,	आवयिष्यन्-न्ती-ती,	अविविषिष्यन्-न्ती-ती ;
—	आवयमानः,	आवयिष्यमाणः ;

---

1. 'इञ् वपादिभ्यः' (वा. 3-3-108) इतीञ्। 'कृदिकारादक्तिनः' (ग. सू. 4-1-45) इति ङीष्।
2. 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (द. उणा-3-5.) इति क्वुन्।
3. 'क्षिपकादीनां च' (वा. 7-3-44) इति इत्वं न।
4. 'तितुत्रेष्वग्रहादीनां—' (7-2-9. वा) इति पर्युदासात् इड् भवति।

A. तव विदितविषादो दृष्टकृत्स्नाऽऽमिषादः श्रियमनिशमवन्तं पर्वतं माऽप्यवन्तम्॥ भ. का. 10-17.